

Benyovszky Szilvia: csak hitegettek vagy válaszra sem méltattak „Életemben nem aláztak meg annyira, mint előző munkahelyemen, s bíztam benne, van értelme öntudatos polgárnak lenni és harcolni a jogaimért, a méltóságomért, és sikerül igazságot szolgáltatni. Benyovszky Szilvia: csak hitegettek vagy válaszra sem méltattak „Életemben nem aláztak meg annyira, mint előző munkahelyemen, s bíztam benne, van értelme öntudatos polgárnak lenni és harcolni a jogaimért, a méltóságomért, és sikerül igazságot szolgáltatni. Anyagi kártérítésben nem igazán bíztam, az erkölcsi elégtétellel és azzal is megelégedtem volna, ha a BASF bocsánatot kér. Kiderült azonban, hogy bár az országnak van egy jól hangzó antidiszkriminációs törvénye, ha a polgárnak nincsenek sztárügyvédei és kapcsolatai, az egész fabatkát sem ér” – mondta lapunknak Benyovszky Szilvia. Ügyével Csáky Pál emberjogi miniszterelnök-helyettes és az emberjogi központ is foglalkozott, levelet írt Brüsszelbe, felvette a kapcsolatot az európai parlamenti képviselőkkel, mindhiába. Hónapokig hitegették, egyesek válaszra sem méltatták. „Rengeteg energiát és pénzt fektettem az egészbe, sokat utaztam emiatt Pozsonyba, intézkedtem, a hivatalokat jártam, ám az összes jogász más mondott, mindig másik cikkelyekre hivatkoztak, s novemberben feladtam a dolgot. Csalódtam a rendszerben, és sajnálom az így elpocsékolott időt, mert közben új munkahely után sem nézhettem” – árulta el. Azóta elhelyezkedett, egyszerre két cég részére dolgozik, s mindkét helyen éppen azért alkalmazták, mert a németen kívül a magyart és a szlovákot is bírja. „Ha elárultam volna, hogy máshol emiatt rúgtak ki, kinevettek volna. A bécsi munkaadóm örül, hogy nem kell három embert alkalmaznia, hanem egyedül is képes vagyok több országgal kommunikálni. Bécsben közép-európai projektekkel foglalkozó aszszisztensként tevékenykedem, egy kisebb szlovákiai vállalat számára pedig főleg Magyarországgal tartom a kapcsolatot” – tette hozzá a hölgy. A BASF-tól ugyancsak elbocsátott kolléganője, Milka Ivett rosszabbul viselte a történeteket. „Ivett akkor intézett hitelt, s munkanélküliként nem volt képes törleszteni, majdnem elveszítette a házát, úgyhogy neki hihetetlenül nagy kára keletkezett, és ezért még csak azt sem mondta senki, hogy bocsánat” – panaszkodta Benyovszky Szilvia. A diszkriminációellenes törvényt elméletileg éppen ilyen esetekre találták ki, s Csáky Pál tavaly úgy nyilatkozott: ez lehetne az első ügy, melyen be lehetne mutatni a norma alkalmazását. Benyovszky Szilvia szerint azonban csak az bizonyosodott be, hogy az egyszerű, szegény embereknek Szlovákiában nagyon kicsi az esélyük a hatékony jogorvoslatra. (sz-a)